

Aabrahamista Jeesukseen

Siunaus kaikille kansoille

Juhani Aitoma

Osa 2

paikkaa, Moorian vuorta. Iisak ei ollut enää pieni lapsi, toisin kuin eräissä kuvissa ja kuvauksissa esitetään, vaan nuori mies, joka yhdessä isänsä kanssa polttopuutaakkaa selässään kantaen nousi Moorian vuorelle. Iisakilla polttopuut, Aabrahamilla tulen-tekovälineet ja veitsi kädessään (1Moos22:6). Mikä tilanne!

Aabraham taisteli mielessään, mutta myös Iisakilla oli oma osuutensa tapahtumassa. Nuorena miehenä hän olisi voinut lähteä paikalta, kieltäytyä, vastustaa, yms. Raamatun mukaan Aabraham uskoi Jumalaa ajatellen, että jos Jumala sallii hänen tappavan Iisakin niin Jumala myös herättää hänet kuolleista. Ymmärrämme tämän olevan esikuvaa Kristuksesta. Iisak puolestaan luotti isäänsä Aabrahamiin, kuten Jeesus maanpäällisessä elämässään luotti taivaalliseen Isäänsä aina sovituskuolemaansa saakka.

Aabraham, kuten kaikki muutkin VT:n uskovat Jumalan ihmiset, uskoi Jumalan lupaukseen tulevasta Vapahtajasta, Lunastajasta joka avaa tien takaisin Jumalan yhteyteen. Aabraham asetti toivonsa Lunastajan täytettyyn työhön, hän ei uskonut pelastuvansa oman erinomaisuutensa takia, omien töidensä takia. Lähtökohta on aina ollut, että ihminen tunnustaa syntisyytensä Pyhän Jumalan edessä ja on siitä yhtä mieltä Jumalan kanssa. Ihminen sanoo Jumalalle: sinä olet oikeassa, minä olen jumalaton, en voi itse tehdä mitään pelastukseni eteen, tarvitsen pelastuksen, joka tulee minuuteni ulkopuolelta, joka ei ole minusta lähtöisin. Tätä tarkoitusta varten Jumala armossaan antoi Kristuksen.

Tätä sovituksen syvyyttä ja vakavuutta Jumala opetti Aabrahamille erityisesti Iisakin tapauksessa. Iisak oli Aabrahamille hyvin tärkeä lapsi, Jumalan erityisen lupauksen täyttymys. Sitten sama Jumala pyytääkin tätä lasta polttouhriksi itselleen. Voimme kuvitella Aabrahamin mielen myllerrystä hänen kulkiessaan poikansa ja palvelijansa kanssa kohti tapahtuma-

Näin Jumala syvensi Aabrahamin ymmärrystä omakohtaisen kokemisen kautta siitä mitä ainokaisen Pojan uhraaminen tarkoittaa. Mutta sen lisäksi Jumala tarkoitti tämän tapauksen jäävän maailmanhistoriaan puhuttelemaan kaikkia ihmisiä esikuvallisuudellaan. Ihmisinä emme koskaan voi tiedostaa miten Jumala on kokenut Kristuksen uhraamisen puolestamme. Raamattu antaa meille siitä esikuvia, jotta ikään kuin verhon läpi näemme ja kykenemme ymmärtämään edes himmeästi, mutta tarvittavissa määrin, tätä asiaa inhimillisen käsityskykymme puitteissa.

Jeesus joutui aikanaan väittelyyn juutalaisten uskonoppineiden kanssa koskien Aabrahamin merkitystä. Joh.8:31-33: "Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on teidän vapaaksi". He vastasivat hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten sanot: 'Te tulette vapaiksi'?" Uskonoppineiden

mukaan se, että he olivat Aabrahamin perillisiä lihan mukaan oli sinänsä ansio. Raamattu osoittaa, että VT:n pyhät eivät itsessään olleet pyhiä. Heidän pelastuksensa on sama kuin meillä. Heillä oli jo ilmoitus tulevasta Messiaasta, joka on heidät lunastava synnin orjuudesta. Historia on edennyt ja meillä on edelleen tämä sama ilmoitus erona se, että me elämme ajassa jälkeen Kristuksen.

Jeesus jatkaa Joh 8:34-37: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti. Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi. Minä tiedän, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä; mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani ei saa tilaa teissä." Jeesus ottaa esiin synnin, ja Jumalan ilmoituksen pelastuksesta yksin armosta ilman ihmisen tekoja. Israel, juutalainen kansa on Jumalan väline tämän totuuden ilmoittamisessa. Siksi Paavalikin todistaa Room.9:4: "...heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen! Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat: 'Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin, ja heidän sanansa maan piirin ääriin'. Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän vajautensa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljo enemmän heidän täyteytensä!"

Jeesuksen sukupuussa, Matteuksen evankeliumissa mainitaan esiäitejä, jotka syntyperältään olivat pakanakansoista: kanaanilainen Taamar, jerikolainen Raahab, moabilainen Ruut ja heettiläisen Uurian ex-vaimo Batseba. Kun tätä sukuuetteloä katsoo, niin havaitsee, että he itse asiassa ovat ainoat naispuoliset nimet Jeesuksen äidin Marian lisäksi koko listassa! Jumala muistuttaa tämänkin kautta siitä, että Hänen lahjoittamansa pelastava usko kuuluu Kristuksessa kaikille. Jumalan edessä merkitsee lopulta vain se, mikä on suhteemme Kristukseen, jonka maallisessa sukupuussa on myös syntyperältään eijuutalaisia. Kristillisen uskon mukaan ainoa ansio pakanalle ja juutalaiselle on Kristuksen ansio, joka tulee täysin

meidän ulkopuoleltamme ja luetaan meidän hyväksemme. Aabramilla on nimitys "uskon isä". Aabrahamin aikaan ei ollut vielä juutalaista kansaa eikä Israelia, jonka nimen Jumala antoi Jaakobille. Raamatun kirjoituksissa Aabraham on paitsi juutalaisten arvostettu patriarkka myös kaikkien "uskovien isä", juuri siitä syystä jota olemme tässä painottaneet. Aabraham uskoi ulkopuolelta tulevaan, Jumalan valmistamaan sovitukseseen. Jumala syvensi hänen ymmärrystään asiaan meidän hyväksemme ja saamme oppia hänen elämästään.

Jumalan laki on tärkeä koska se tuomitsee meidät syntisiksi. Jumala ei milloinkaan ole kuvitellut, että voisimme täyttää lain ja sitä kautta pelastua. Laki on hyvä ja sen tarkoitus on osoittaa meille, mitä tekoa me syntiinlankeemuksen jälkeen lopulta olemme. Room.4:14-18: "Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi. Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan. Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä - niinkuin kirjoitettu on: 'Monen kansan isäksi minä olen sinut asettanut' - sen Jumalan edessä,

Abraham, öljyväriyö Jozsef Molnar, Unkarin kansallisgalleria

johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat. Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: 'Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva'."

Gal.3:7-8: "Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: 'Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi'." Aabrahamin jälkeen tulleet Raamatun pyhät saivat vahvistusta uskoonsa hänen elämästään ja elivät elämänsä saman periaatteen mukaan. Room.4:6-8: "niinkuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: 'Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!'"

Heprealaiskirjeen luvussa 11 kirjoittaja luettelee VT:n pyhiä painottaen pelastavan uskon merkitystä heidän elämässään. Aabrahamista hän sanoo: Heb.11:10: "sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala." Aabraham ei lopulta pannut toivoaan maalliseen maa-alueeseen ja suureen joukkoon jälkeläisiä. Iankaikkisuus Jumalan yhteydessä, armahdettuna, synnistä vapaana, täydellisenä, oli hänen mielessään ja toiveenaan. Mooseksesta heprealaiskirjeen kirjoittaja mainitsee: Heb.11:24-27 "Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, katsoen 'Kristuksen pilkan' suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti."

Meitäkin koskien kirjoittaja jatkaa Heb.11:39-40: "Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu; sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen." Mikä on tämä lupaus, jota kirjoittaja kuvaa täydellisyytenä. Vaikka Jumalan silmissä olemme nyt jo täydelliset ja synnittömät yksin Kristuksessa, emme omassa olemuksessamme - niin tämä meissä edelleen oleva kaikkalainen epätäydellisyys lopulta korjaantuu ja syntinen luontomme

riisutaan lopullisesti pois. Emme mekään ole vielä perillä - aika ei vielä ole täysi. Mutta kuten VT:n pyhillä ja kaikkien aikojen uskovilla meillä on uskon kautta sama todistus tulevasta iankaikkisuudesta ja täydellisyydestä.

UUSI APU MUNUAISSAIRAUTEEN

Israelilaisen tutkimuksen mukaan munuaisen vajaatoimintaa voidaan hoitaa ilman dialyysia käyttämällä potilaan omia kantasoluja. Prof. Benjamin Dekelin mukaan kehitteillä oleva hoito auttaa miljoonia munuaispotilaita elvyttämään munuaisen toiminnan. Uusi teknologia mahdollistaa terveiden munuais-solujen erottamisen vahingoittuneesta munuaisesta. Terveiden solujen määrää lisätään laboratorioolosuhteissa ja lopulta solut palautetaan takaisia vahingoittuneeseen munuaiseen. Koska hoidossa käytetään vain potilaan omia soluja, potilaan elimistö ei ala hylkiä uusia soluja ja välttyään immunitettiin ongelmilta. (Sheba Medical Center - Tel HaShomer).

Jordania: ei maakaasua Israelista

Tammikuussa Jordanian parlamentti äänesti ettei maa ota maakaasua Israelista. Päätös tehtiin kun kaasutoimituksia Israelista oli jo tehty muutaman päivän ajan. Jordania tarvitsee kipeästi energiaa. Vuonna 2016 Israel ja Jordania allekirjoittivat sopimuksen maakaasutoimituksista. Tuolloin Jordanian hallitus sanoi sen säästävän valtion varoja 500 USD miljoonaa vuodessa, jotka varat voitaisiin ohjata muihin valtion menoihin. Nyt Jordanian lainlaatijat ovat muuttaneet kantansa eivätkä ota vastaan "maakaasua viholliselta" huolimatta siitä, että maiden välillä on ollut rauhansopimus jo 25 vuoden ajan. Kuten ko. äänestys osoitti, Jordanian lainlaatijat pitävät silti Israelia vihollisena. Länsimaissa ei ymmärretä Lähi-idän perusongelmaa, joka on suuren arabienemmistön tuntema epäluulo ja viha Israelia kohtaan. Juuri se on rauhan este. Jordanian lainlaatijoidenkin päätös kuvaa kuinka viha estää nekin päätökset, joiden kautta oma maa hyötyisi. Israel ei nykytilanteessa voi luottaa naapureihinsa eikä siihen, että mikään ennen tehty sopimus olisi pysyvä. (Lähde: Jewish News Syndicate).